

**Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος
ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων
τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας τοῦ 1922
ὕπ' ἀριθμ. 634**

Ἀ λ έ ξ ι ο ς
Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Πρὸς τὸν ἱερό κλῆρο
καὶ τὸ φιλόχριστο λαὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἱστορικό γεγονός, τραγικό γιὰ τὸ ἑλληνικό Ἔθνος, εἶναι ἡ Μικρασιατική Καταστροφή τοῦ 1922 καὶ τὸ ξεριζώμα ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων ἀπὸ ἓνα τόπο, ὅπου ὁ Ἑλληνισμός μεγαλόρρηξε γιὰ αἰῶνες, κρατώντας ἱερές παραδόσεις καὶ δημιουργώντας ἀξιοθαύμαστο πολιτισμό.

Ἐκεῖ πού κορυφώθηκαν οἱ θαυμαστές συλλήψεις τῶν Ἰώνων φιλοσόφων στὰ ἀρχαῖα χρόνια, προστέθηκε τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο καὶ ἡ διδασκαλία τῶν Μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι μπόλιασαν τὰ ὑψηλά εὐαγγελικά διδάγματα μέ τίς φιλοσοφικές συλλήψεις καὶ ἔθεσαν τίς βάσεις τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ὑποκλίνεται ὅλος ὁ κόσμος.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Πόντου βρέθηκαν τὸν 20ο αἰῶνα ἀνάμεσα στὰ διασταυρούμενα πυρὰ τῶν ποικίλων συμφερόντων, μετὰ τὴν ὠρίμανση τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος, πληρώνοντας τὸ τίμημα καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνεπάρκειας καὶ τῶν πολιτικῶν ἀντιπαραθέσεων.

Ὁ Μικρασιατικός Ἑλληνισμός ἔδωσε ἑκατόμβες μαρτύρων καὶ ἡρώων στό βωμὸ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, μέ πρωτοστάτη τὸν ἱερό Κλῆρο, ὅπως εἶχε συμβεῖ καὶ στὴν πρωτοχριστιανικὴ ἐποχὴ τῶν διωγμῶν καὶ στὰ χρόνια τῆς Τουρκικῆς σκλαβιάς.

Πρῶτος τῆς ἱερῆς χορείας ὁ ἅγιος ἐθνοῖερομάρτυς Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος. Κομματιάστηκε καὶ ποδοπατήθηκε, ἐθελόθυτο σφάγιο στὸν βωμὸ τῆς Πατρίδος.

Ἀκόμη ἤχοῦν διαχρονικά στὰ αὐτιά οἱ ἀπαίσιες κραυγές τῶν Τσέτηδων, ὅπως τίς περιγράφει ὁ πολεμικός ἀνταποκριτὴς (Κώστας Μιχαηλίδης), τρία χρόνια μετὰ τὴν Καταστροφή: «Λίγο πρὶν τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς, ἔβγαλαν τὸν Ἱεράρχη ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖο. “Νά, οἱ δικαστές σου καὶ οἱ τζελάτηδες σου (δήμιοι)!” , τοῦ εἶπεν ὁ φρούραρχος καὶ τὸν παρέδωσε στὸν μαινόμενο ὄχλο. Ὁ Νουρεντίν ἀπευθύνθηκε στό πλῆθος, λέγοντας: “Ἄν τοῦτος σᾶς ἔκανε κακό, κάντε του καὶ ἐσεῖς κακό!”

Στό (ύποτιθέμενο) δικαστήριο είχαν ἔλθει ἄνθρωποι τοῦ ὑποκόσμου, Σάν ἐμφανίστηκε ἀγέρωχος ὁ Χρυσόστομος, ἄρχισαν νά τόν προπηλακίζουν, νά τοῦ τραβοῦν τά γένεια καί τά ράσα, νά τόν φτύνουν.

Τό λαϊκό δικαστήριο τῶν ἐγκληματιῶν ἐβγαλε τήν ἀπόφαση, πού ἦταν: “Νά σταυρωθεῖ... Νά σταυρωθεῖ ὅπως ὁ Χριστός του”.

Τό ἔξαλλο πλήθος ὄρμα. Τόν κτυποῦν μέ γροθιές καί ξύλα... Τοῦ ξερρίζωσαν τήν γενειάδα καί τόν ἔσυραν στήν τουρκική συνοικία.

Ἐκεῖ τοῦ ἐπεφύλαξαν ἓναν ἀργό καί βασανιστικό θάνατο: τόν μαχαίρωσαν σέ πολλά σημεία τοῦ σώματός του, ἐξώρυσαν τούς ὀφθαλμούς του, καί τοῦ ἔκοψαν τά αὐτιά καί τήν μύτη.

Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος αἰμόφυρτος, σιωπηρός, περήφανος, χωρίς νά ἰκετεύει καί νά λυγίζει, σέρνεται ἀπό τό πλήθος, λέγοντας σέ ὅλη τήν διάρκεια τῶν μαρτυριῶν “Κύριε, ἐλέησόν με”, ὥσπου ἀφήνει τήν τελευταία του πνοή.

Μαζί του ἐκτελέστηκαν βασανιστικά οἱ Μητροπολίτες Μοσχονησιῶν Ἀμβρόσιος, Κυδωνιῶν Γρηγόριος, Ἰκονίου Προκόπιος καί Ζήλων Εὐθύμιος.

Ἐξοντώθηκαν, μέ φρικτό πάντα τρόπο, 347 Ἱερεῖς τῆς περιοχῆς. Πλαί τους πολλοί πιστοί.

Ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, «ὑπέμειναν ὑπέρ Πατρίδος καί Πίστεως θάνατον» προσφέρθηκαν στόν Χριστό καί στήν Ἑλλάδα ὡς «ἱερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά».

Ὁ νοῦς μας τρέχει στά μανιασμένα τουρκικά στίφη, πού ἐπέδειξαν τυφλή βία, ὡς ἄγρια θηρία ἐναντίον ἀμάχων, ἀθώων, ἀτιμάζοντας καί σφάζοντας, ποδοπατώντας τά ἱερά καί τά ὅσια τοῦ Γένους μας.

Ἡ ψυχὴ μας ἀκουμπάει στόν πόνο τῆς Ρωμηροσύνης, πού γιά μιὰ ἀκόμη φορὰ προδομένη, πλήρωσε τό τίμημα τῶν ἀγώνων αἰώνων, γιά νά δώσει πολιτισμό, ἀνθρωπιά, νόημα ζωῆς, πνεῦμα ἐλευθερίας καί Πίστεως.

Ὁ θαυμασμός μας μέγας γιά τίς γιαγιάδες καί τούς παπποῦδες πού σήκωσαν αὐτό τό βάρος.

Καί ὅσοι ἐπέζησαν ἀπό τήν ἄδικη καταστροφή, ἦλθαν ἐδῶ, προσευχήθηκαν θρηνητικά, σφίξανε τά χεῖλη καί δούλεψαν κάτω ἀπό συνθήκες δύσκολες.

Οἱ ἥρωες αὐτοὶ δημιουργήσαν ὁμορφες οἰκογένειες καί ἐμπνεύσανε ἀξίες καί ἰδανικά στά παιδιά τους.

Ἡ ἀγκαλιά μας πάντα ἀνοικτὴ πρὸς ὅλους· γιά τά ἐγγόνια τῶν ἡρώων, πού κρατοῦν μέ καμάρι τά λάβαρα τῶν Μικρασιατικῶν καί Ποντιακῶν Συλλόγων καί δίνουν σιωπηρά τήν ὑπόσχεση τῆς προκοπῆς, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τίς ἱερεῖς παρακαταθῆκες τῶν προγόνων τους.

Γί' αὐτά τὰ παιδιά καί τίς μελλοντικές γενιές λειτουργεῖ ἡ Κατασκήνωση τῆς Μητροπόλεώς μας στή Στεφάνη Βοιωτίας, ὅπου παίρνουν οὐράνια μηνύματα μέσα στήν ὁμορφιά τῆς φύσης.

Ἡ ἑναρξη καί ἡ λήξη τῆς Κατασκήνωσης συμπίπτει μέ τίς δύο τοπικές ἐορτές μας. Ἐεκινᾷ στήν ἀρχή τοῦ θέρους μέ τήν Πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μητροπόλεώς μας πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί ὁλοκληρώνεται μέ τήν σημερινή ἐορτή τῶν Μικρασιατῶν Ἁγίων.

Ὑποκλινόμενος μπροστά στή θυσία τῶν τιμωμένων Ἁγίων μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας, ἐπικαλοῦμαι τήν εὐλογία τους γιά σᾶς καί τίς οἰκογένειές σας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος